Milan van Opmeer

Thora melk

roman

Copyright © 2010 Milan van Opmeer

www.milan-van-opmeer.nl

Thora melk is het inleidende deel van *De Parijs Conventie.*

ISBN 978-90-8570-648-9

De personages in deze roman en hun gedragingen zijn volkomen fictief en volledig ontsproten uit de gedachtewereld en fantasie van de schrijver. Voor elk personage geldt bovendien dat zij niets zeggen wat hen niet door de schrijver in de mond is gelegd.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar worden gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enig andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

‘Van je eigen leven herinner je iets meer dan van een roman die je ooit hebt gelezen...en iets minder dan van een roman die je ooit hebt geschreven.’

Michel Houellebecq

‘Emoties tonen ons dat we behoeftig zijn en afhankelijk van de wereld om ons heen.’

Martha Nussbaum

Inhoud

THORA MELK

PROLOOG 10
DEEL 1: DE EERSTE BESPREKING 11
1 : HET HOTEL 12
2 : DE ONTMOETING 19
3 : HET BEGIN 27
4 : EEN STAPJE VOORRUIT 32
5 : DE REDDER IN NOOD 38
6 : HET FEESTJE 42
7 : HET GRAND CAFÉ, EERSTE BESPREKING 46
DEEL 2: DE TWEEDE BESPREKING 63
8 : MONIQUE 64
9 : VOX IN ZUID-SPANJE 69
10 : EEN ONTSPANNEN TRIPJE IBIZA 88
11 : EEN REDDING IN JEMEN DIE NIET KAN WACHTEN 107
12 : DAG VAN DE ARBEID 121
13 : EEN HETE LENTE 135
14 : GRAND CAFÉ, TWEEDE BESPREKING 167
DEEL 3: DE PRESENTATIE 179
15 : HET DINER 180
16 : HET MANIFEST 191
17 : MAGNUM OPUS 198
18 : AUTOBIOGRAFIE 205
19 : OP HET NIPPERTJE 218
20 : DE PRESENTATIE 222
EPILOOG 224
LITERATUUR 227

De Droom

‘Ik liep over de uitgestrekte vlakten van een Afrikaanse savanne gebied en had dorst. In de verte zag ik een zwart gesteente liggen. Op de zwarte rotspartij zat een mooie donkere Afrikaanse, slanke jongedame. Ze was schaars gekleed, haar bovenlichaam was onbedekt. Ze had een natuurlijke schoonheid, uitstraling en rust om zich heen die ik zelden, of misschien wel nooit eerder, heb mogen ervaren. Haar borsten waren mooi rond gevormd en symmetrisch. Ze nodigde me uit om melk te drinken. Ik ging naast haar zitten waarna ze de geitenmelk inschonk uit een kan van puur goud die vlak achter haar bleek te staan en die ze met een lieve, ontwapende glimlach op haar gezicht en met een kalme en gracieuze beweging tevoorschijn toverde. Op de kan stond in gegraveerde, gotische letters: ‘Thora melk’. Ik dronk de gouden beker in één teug leeg en ging met een voldaan gevoel onder de zwarte rots in het fijne, zilverkleurige zand liggen. Binnen korte tijd viel ik in een diepe slaap en droomde ik dat er drie miljoen Chinese en Arabische toeristen op Schiphol arriveerden. In elk toestel zaten precies vijfhonderd passagiers. De drieduizend vliegtuigen met het vrolijke, rode Chinese logo landden vlak achter elkaar in colonne op de noordkant van Schiphol. Tegelijkertijd kwam er aan de zuidkant een colonne van drieduizend vliegtuigen met het sobere, zwarte Arabische logo binnengevlogen. Ik liep naar de aankomsthal langs de eindeloze rij Chinese en Arabische toeristen en zag op een groot scherm de tekst van hun reisprogramma: ‘De eerste twee dagen staan in het teken van het bezoek aan museum Amsterdam, de overige drie dagen zal het museum Parijs worden bezocht.’

Proloog

Zo snel als de West Europeaanse mens is wakker geschud door het baanbrekende werk van twee Nederlandse en één Franse auteur, zo snel is zij ook weer in slaap gebracht door een geheim conglomeraat van anonieme machtwellustelingen. Tenminste, dat was hun bedoeling. Hun werkgroep voor West-Europa werd onder de geheime code naam *'historie'* in het leven geroepen en bestond uit een bont samenwerkingsverbond van grootkapitalisten, orthodox-religieuze groeperingen van verschillende religies en de Amerikaanse, Italiaanse, Chinese en Russische maffia. Ze hadden bar weinig met elkaar gemeen behalve een gemeenschappelijk doel: de onderdrukking van de mens. Zij bewerkstelligden dit via een mix van religie, afpersing, journalistieke beïnvloeding en commercie. Deze commerciële tak werkte op hun hoogtepunt voornamelijk via de directe beïnvloeding van kinderen en vrouwen, waarna de mannen volgden. Door een aantal bijzondere, op elkaar inwerkende, versterkende en ogenschijnlijk toevallige gebeurtenissen moest deze werkgroep zo snel mogelijk weer worden opgeheven en worden vervangen door een nieuwe. Zij waren echter te laat. Paradoxaal genoeg kon juist door hun adequate ingrijpen de omwenteling gestalte krijgen.

DEEL 1: de eerste bespreking

1 : Het hotel

Milan met zijn witte, slanke, wat ingevallen gezicht, die naast gêne en teruggetrokken voorzichtigheid toch ook een zekere sluwheid uitstraalde, overhandigde Bertrand nog een geschreven brief en we gingen naar buiten. Ik maakte handig van de gelegenheid gebruik om mijn nieuwste verovering, Janine was haar prachtige naam, te sms'en.

'Ik kom snel weer bij je lekker ding, zullen we vanavond afspreken?'

'Hoe bedoel je? Je gaat me toch niet vertellen dat je vanavond in Parijs bent?' reageerde Janine verbaasd.

'Nee, dat niet, want dat ben ik nu al! . Vanavond laat kan ik je zien, laten we afspreken op de Place de la Concorde.'

Ik liet mijn mobiel handig en snel in mijn binnenzak glijden, dat had ik wel geleerd in mijn tijd in Amsterdam bij Promo, in die tijd toch hét reclamebureau van Amsterdam. Waar had ik haar ook alweer ontmoet? Eens even denken, dat moet op de receptie zijn geweest van Diederik in Wassenaar, nee, het was toch op Ibiza geloof ik! Op dat feest van die TV presentator, hoe heet ie ook al weer, Twan nog wat. Ach ja, dat was wel lachen en het leverde me ook nog aardig wat stof op voor mijn nieuwe boek. Ben toch wel benieuwd of ook dit weer aan zal slaan bij het grote publiek. Na mijn feestende weduwnaarschap is het wel een logische stap om de, nu voor mij bekende wereld van de glitter & glamour uit te

werken tot een volgende bestseller. En het publiek houdt nu eenmaal van logische stappen. Ik liet mijn koffers achter in mijn kakamer en ging de lobby in. Milan kwam al aanlopen, hij liep me vanuit de receptie tegemoet. Hij zal eerst wel even zijn gaan informeren naar de mogelijkheden van het hotel in de ruimste zin van het woord, hem kennende. We schudden elkaar de hand, en toen vroeg hij onverwacht:

'Kees-jan, hoe is het met je nieuwste vlam?'

En hij knipoogde naar me. Grappig, dat had hij lang niet meer gedaan, het blijft toch een vreemde vogel. Ik vertelde hem over mijn laatste Ibiza trip en hoe ik haar had ontmoet. Janine was haar naam en wat was ze geweldig. Het leuke was dat ik haar ontmoette terwijl ik net uit de duinen kwam lopen, 's ochtends vroeg, na een escapade met een Hongaars-Nederlandse danseres uit de Pascha. Ze had mijn boek gelezen en wilde het zo graag een keer doen met een weduwnaar die ook nog goed kon schrijven. Heerlijk ding was dat, maar ik had hem wel erg zitten en was kapot van de lange nacht, dus toen ze daar joggend aankwam en ik net mijn laatste verovering een kus gaf, was ik niet meteen in de stemming. Ze liep per ongeluk tegen me op, nu ja tegen ons tweeen eigenlijk meer, we vielen met zijn drieën in het zand. Ze deed haar iPod uit en terwijl ze over me heen lag werd ik meteen overvallen door intens opwindende gevoelens. Haar strakke, smetteloze joggingpakje liet ook geen onduidelijkheid bestaan over wat daarin zat, het voelde heerlijk aan zo op de vroege ochtend. Misschien was het de ochtendgeilheid dacht ik nog, maar ik kon het niet loslaten en heb haar snel ge-sms't in de loop van de dag, om het goed te maken. We hebben een paar leuke dagen doorgebracht en ik verwachtte haar eigenlijk nooit meer te zien, totdat ze me vertelde dat ze secretaresse is en het komende jaar in Parijs werkt, bij een één of andere hoge pief hier in Parijs, ik meen zelfs van één van de intimici van een Franse minister van

Financiën. Dus, zo zei ik tegen Milan terwijl hij met me naar de lobby liep, heb ik haar nu direct per sms maar even laten weten dat ik hier ben. Natuurlijk heb ik haar niet verteld hoe lang ik hier verblijf en dat ben ik ook niet van plan haar uit de doeken te doen. Ze denkt dat ik hier slechts een weekje of twee ben om me wat op te laden voor mijn presentatie van mijn nieuwste bestseller in Amsterdam. Er loopt vast nog wel meer rond wat de moeite waard is.

Ik besloot er zoals altijd niet omheen te draaien en vroeg hem terwijl ik de ober wenkte: 'Zeg Milan, hoe zijn jullie eigenlijk op het idee gekomen om dit project te starten?'

Milan was, zeker voor zijn doen, alert en wakker en stak meteen van wal: 'Vermoedelijk is Bertrand op het idee gekomen tijdens het lezen van mijn roman de Clifden Notes. Hij wil niets minder dan een volgende *metafysische omwenteling* realiseren en wel via de roman in combinatie met de kunst. Kortom, een ogenschijnlijk eenvoudige en directe route. In mijn romans heb ik een zeer omslachtige en in veel opzichten te ver gezochte route beschreven in zijn optiek. Zoals hij het formuleerde was het analoog aan de ingewikkelde berekeningen waarop men vóór Archimedes de banen van de planeten en de baan van de zon om de aarde had beschreven: noodzakelijk met blijvende onnauwkeurigheden, men kreeg het niet geheel sluitend. Door het uitgangspunt te vervangen van aarde naar de zon viel alles op zijn plaats en werden de berekeningen in één klap zeer eenvoudig, een gemiddeld kind kon ze nu simpelweg doorrekenen. Door op dezelfde manier de kunst als middelpunt te nemen en de roman hieromheen te schrijven bereiken we in zijn optiek precies hetzelfde. Het sluit ook goed aan bij wat de grote filosofen hebben gezegd over de kunst als baken en middelpunt van de ideologie. Zoals je weet is zijn kennis van de filosofen uitmuntend, tenminste dat beweert hij.'